

Neděle 24.6.2018 – Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – Iz 49, 1-6 - Sk 13, 22-26 - Lk 1, 57-66.80

Dnešní oslava narozenin svatého Jana Křtitele, postava tohoto předchůdce Páně, toho, kdo připravoval cestu Kristu, nás může vést k tomu, abychom se podívali na naši vlastní zkušenost víry z následující perspektivy:

Totíž každý z nás se ve svém životě setkal či setkává s novodobými Jany Křtiteli, s těmi, kteří jsou našimi současníky.

Každý z nás se setkal s někým, ať už to byl někdo blízký či vzdálený, kdo nám pomohl objevovat a otvírat obrovský dar víry, kdo nám ukázal, kdo nám zprostředkoval cestu k Bohu, kdo nám pomohl odhalovat Boha přítomného v našem světě.

Vlastností těchto Božích předchůdců je to, že svým slovem a životem neukazují pouze na sebe, nestrhávají pozornost pouze na sebe, ale že skrze jejich slovo a život zazáří Ten, kdo je daleko větší než oni.

Tito předchůdci, ukazatelé k Bohu nás připravují na to, abychom sami dovedli rozpoznat znamení Boží přítomnosti mezi námi, abychom byli vnímaví vůči těm momentům, kdy se nám Bůh dává poznat, kdy se nám sděluje, kdy k nám zaznívá jeho slovo.

Připravují nás na to, abychom Boží příchod do našeho světa „nepropásli“, neignorovali, nepohoršili se nad ním, ale byli ochotní jej přijmout.

Svatý Jan Křtitel, když připravoval lid na Kristův příchod, vyzýval k pokání, hlásal *křest obrácení*, volal k tomu, aby se lidé dali pokřtít na odpuštění hříchů.

Tady si můžeme uvědomit jednu zásadní skutečnost: Podmínkou k tomu, aby člověk mohl přijmout do svého života Boha, je pravdivý postoj člověka vůči sobě samému.

Tento pravdivý postoj vede člověka k uznání a poznání i své vlastní křehkosti, slabosti, svých selhání a hříchů. Vede ho k poznání, že potřebuje, aby mu bylo odpuštěno, že on sám si toto odpuštění darovat nemůže.

Tento postoj pravdivosti je živnou půdou pro přijetí nabídky spásy, se kterou Bůh k člověku přichází.

Bůh nepřichází k člověku, aby bral, ale aby dával. On chce obnovit člověka, ne nějakou kosmetickou, povrchovou úpravou, ale celistvou proměnou, která jde až „do morku kostí“.

On chce uzdravovat to, co je v člověku nemocné, posilovat, co je slabé, uklidňovat nepokoje, usmiřovat rozpory, snímat břemena viny, dávat smysl i zdánlivým absurditám.

Bůh chce člověku dát život, který stojí za to žít, život, za který se člověk nebude muset stydět. Bůh chce člověku darovat svou plnost života.